

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Jedličkové a soudců JUDr. Evy Lukotkové a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **M. K.**, zast. JUDr. MgA. Michalem Šalomounem, advokátem se sídlem Bráfova třída 52, 674 01 Třebíč, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina, Odbor územního plánování a stavebního úřadu**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru územního plánování a stavebního úřadu ze dne 24. 6. 2009, č.j. KUJI 49515/2009, sp. zn. OUP 182/2009 No-2 **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina, odborem územního plánování a stavebního úřadu ze dne 24. 6. 2009, č.j. KUJI 49515/2009, sp. zn. OUP 182/2009 No-2 bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Náměšť nad Oslavou, odboru výstavby a územního rozvoje ze dne 16. 4. 2009, č.j. 158/09/Výst/F, sp. zn. MNnO 107/09/Výst (dále jen „stavební úřad“) zamítnuto a rozhodnutí stavebního úřadu bylo potvrzeno.

Městský úřad Náměšť nad Oslavou, odbor výstavby a územního rozvoje č.j. 158/09/Výst/F, sp. zn. MNnO 107/09/Výst, vydal dne 16. 4. 2009 usnesení, kterým rozhodl o vydání dodatečného povolení na stavbu kolny – přístavek ke stávající stodole na pozemku p.č. st. 60, 77/4, 77/1 v katastrálním území Hluboké tak, že ve věci žádosti o vydání dodatečného povolení bylo správní řízení zastaveno, neboť žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování řízení.

II.

Shrnutí základních argumentů uvedených v žalobě a vyjádření žalovaného:

Žalobou ze dne 23. 7. 2009 doručenou Krajskému soudu v Brně dne 27. 7. 2009 se žalobce domáhal zrušení přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci tomuto správnímu orgánu k dalšímu řízení. V žalobních námitkách uvedl, že správní orgán I. stupně porušil ust. § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), neboť v odůvodnění rozhodnutí neuvedl důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jejich vydání, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a z jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 6. 10. 2009 vyslovil nesouhlas s podanou žalobou, odkázal na odůvodnění svého žalobou napadeného rozhodnutí, ze kterého je zřejmé jeho posouzení věci, na kterém setrval.

V podstatě k jediné žalobní námitce, sice tvrzení, že správní orgán I. stupně v napadeném řízení nepostupoval podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu, vycházel žalovaný ze skutečnosti, že v daném případě se jedná o řízení vedené podle § 129 zákona č. 183/2006 Sb. v platném znění. Dle citovaného právního ustanovení důkazní břemeno je přeneseno na toho, kdo porušil zákon, v daném případě na žalobce. Ve výzvě stavebního úřadu ze dne 16. 1. 2009 byly uvedeny veškeré podklady, které měl žalobce v dané lhůtě předložit, aby mohla být legalizovaná stavba, která byla realizovaná bez příslušného rozhodnutí. Žalobce měl možnost včas požádat o prodloužení termínu k předání podkladů. Skutečnost, že v odůvodnění stavebního úřadu nebyly vyjmenovány zbývající doklady a podklady, které měly být žalobcem předloženy na stavební úřad, nemůže sama o sobě být důvodem pro zrušení usnesení, kterým bylo řízení o dodatečném povolení stavby zcela v souladu se zákonem zastaveno. Uvedená žalobní námitka nemůže tudíž atakovat zákonnost napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo. Žalobce tedy nebyl postupem žalovaného ani postupem správního orgánu I. stupně zkrácen na svých právech, žalovaný proto navrhl, aby žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

III.

Ze správního spisu vyplývají pro posouzení věci následující podstatné skutečnosti:

Dne 6. 1. 2009 podal žalobce žádost o stavební povolení pro jednoduchou stavbu kolnu – přístavek ke stávající stodole na pozemku p.č. st. 60, 77/4, 77/1 v katastrálním území Hluboké s tím, že projektovou dokumentaci doloží dodatečně.

Vzhledem k tomu, že žádost neobsahovala přílohy podle § 4 vyhlášky č. 526/2006 Sb., vyzval stavební úřad žalobce dne 16. 1. 2009, aby nejpozději do 10. 3. 2009 odstranil nedostatky podání s tím, že konkrétně specifikoval, které podklady je povinen předložit

a zároveň jej poučil, že pokud v dané lhůtě nebudou nedostatky odstraněny, bude řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno. Současně s uvedenou výzvou bylo vydáno usnesení dne 16. 1. 2009, jímž podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řízení bylo řízení o dodatečném povolení stavby přerušeno do doby odstranění nedostatků podání, nejpozději však do 10. 3. 2009.

Dne 10. 3. 2009 požádal žalobce o prodloužení termínu předání podkladů do dne 10. 4. 2009 s tím, že dále čeká ještě na podstatnou část požadovaných dokladů. Citovanou žádost správní orgán respektoval, ve věci rozhodl až 16. 4. 2009, a to tak, že žádost o vydání dodatečného povolení na předmětnou stavbu řízení zastavil, neboť žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které mu brání pokračování řízení.

Žalobce podal odvolání dne 29. 4. 2009. Uvedl, že stavební úřad v odůvodnění usnesení neuvádí jaké konkrétní vady žádost o dodatečné povolení má. Usnesení dle jeho názoru proto bylo nepřezkoumatelné, neboť z odůvodnění nebylo možno seznat, jakými úvahami se správní orgán při svém rozhodování zabýval.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 6. 2009 odvolání žalobce zamítl a usnesení stavebního úřadu ze dne 16. 4. 2009 potvrdil.

IV.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2 s.ř.s.).

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba není důvodná.

Podle § 110 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb. v platném znění žádost o stavební povolení obsahuje kromě obecných náležitostí základní údaje o požadovaném záměru a identifikační údaje o pozemcích a stavbách.

Podle § 110 odst. 2 citovaného zákona k žádosti stavebník připojí:

- a) doklady prokazující jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření anebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě, pokud stavební úřad nemůže existenci takového práva ověřit v katastru nemovitostí,
- b) projektovou dokumentaci,
- c) plán kontrolních prohlídek stavby,
- d) závazná stanoviska, popřípadě stanoviska nebo jiné doklady vyžadované zvláštními právními předpisy, pokud je stavebník obstaral předem.

Podle § 110 odst. 3 citovaného zákona projektová dokumentace se předkládá ve dvojnásobném vyhotovení, a není-li obecní úřad v místě stavby stavebním úřadem, vyjma staveb v působnosti vojenských a jiných stavebních úřadů, předkládá se trojnásobně. Pokud stavebník není vlastníkem stavby, připojuje se jedno další vyhotovení.

Podle § 110 odst. 4 citovaného zákona, pokud předložená projektová dokumentace není zpracována oprávněnou osobou, stavební úřad řízení zastaví.

Podle § 110 odst. 5 citovaného zákona obsahové náležitosti žádosti o stavební povolení, rozsah a obsah projektové dokumentace stanoví prováděcí právní předpis.

Citované právní ustanovení tedy stanoví s odkazem na správní řád náležitosti žádosti o stavební povolení (odst. 1), dále určuje obsah příloh žádosti o stavební povolení (odst. 2), stanoví počet vyhotovení předkládané projektové dokumentace (odst. 3), a stanoví rovněž, jaké důsledky má, jestliže projektová dokumentace nebyla zpracována oprávněnou osobou (odst. 4).

V daném případě bylo prokázáno, že dne 6. 1. 2009 byla stavebnímu úřadu doručena žádost žalobce o dodatečné povolení stavby KOLNY – PŘÍSTAVEK ke stávající stodole na pozemku p.č. st. 60, 77/4, 77/1 v katastrálním území Hluboké. Vzhledem k tomu, že žádost neobsahovala předepsané přílohy, byl stavebník vyzván dne 16. 1. 2009 k doplnění žádosti o podklady ve výzvě taxativně vyjmenované s poučením podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řízení, že pokud nebudou nedostatky podané žádosti ve stanovené lhůtě do 10. 3. 2009 odstraněny, řízení bude zastaveno. Za tímto účelem bylo zároveň vydáno usnesení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu, dle kterého řízení o dodatečném povolení předmětné stavby bylo přerušeno do doby odstranění nedostatků podání, nejpozději však do 10. 3. 2009. Žalobci byla poskytnuta dostatečně dlouhá lhůta pro odstranění uvedených nedostatků, v této lhůtě však neodstranil všechny nedostatky žádosti, naopak podáním ze dne 6. 3. 2009 požádal o prodloužení lhůty do 10. 4. 2009 s odůvodněním, že čeká na podstatnou část požadovaných dokladů.

Stavební úřad sice nerozhodl o dalším povolení lhůty, požadavek žadatele však respektoval, rozhodnutí v předmětné věci bezprostředně po uplynutí stanovené lhůty, tj. 10. 3. 2009 nevydal, ve věci rozhodl teprve následně po datu 10. 4. 2009 sice dne 16. 4. 2009, a to tak, že řízení ve věci žádosti o vydání dodatečného povolení na stavbu zastavil.

Soud se neztotožnil s žalobní námitkou, že stavební úřad porušil ust. § 68 odst. 3 správního řádu, neboť nevyjmenoval-li stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí doklady a podklady, které měly být doloženy k podané žádosti, pak tyto byly konkretizovány a taxativně uvedeny ve výzvě stavebního úřadu ze dne 16. 1. 2009, tzn. že žalobci byly dostatečně známy. Vytýkaná skutečnost proto nemůže mít vliv na výsledek vedeného stavebního řízení. Zároveň byl žalobce poučen o právních následcích v případě neodstranění zjištěných nedostatků ve stanovené lhůtě (§ 66 odst. 1 písm. c) správního řádu).

Z uvedeného plyne, že přezkoumávané správní rozhodnutí žalovaného poskytuje dostatečnou oporu pro právní závěr, že netrpí vadou chybného posouzení právní otázky. Krajský soud v Brně proto uzavírá, že žaloba je nedůvodná, ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.r.s. byla proto zamítnuta.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá, žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřednické činnosti nevznikly, proto soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. února 2012

JUDr. Jana Jedličková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová